

ΑΠΕΙΡΩΤΑΝ

Πῆρε ἀπ' τὸ χῶμα τῆς ἀνασκαφῆς
τὸ νόμισμα
τὸ γυάλισε μὲ τὸ μανίκι κι ἔλαμψε
μὲ τὴν καινούργια ἐπιγραφή: *Ἀπειρωτᾶν*

Τὸ γύριζε στὶς Τράπεζες... Καμμιά
δὲν δέχονταν νὰ τὸ προμηθεύσει
Τὰ σύμβολά σας στὰ Μουσεία, τοῦ ἄλεξαν
Δὲν εἶναι σύμβολα... Εἶν' ἡ ἀρχαία συνταγή
μιας νομισματικῆς κοινῆς πολιτικῆς-
Κι οἱ μαντικὲς περιστερεὲς ποὺ πέταξαν
κι ἐνώσαν δυὸ ἡπείρους δυὸ ἱερά
πῶς δὲν τὴ νιώσαν δὲν τὴ μάντεψαν
τὴν ἐπερχόμενη κατάρρευση;

(Καιροὶ πτωχεύσεων καιροὶ τῆς Ἀγορᾶς
ἢ Ἐνωμένη Εὐρώπη φύλλα καὶ φτερά
ὁ σώζων ἑαυτὸν σωθήτω)

Κι οἱ συνταγές σας στὸν Καιάδα, ἀπάντησαν

Γιάννης Δάλλας, Περίακτος, εκδ. Τυπωθήτω, 2011